

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/79/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819202259
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7819202259.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a JUDr. Jany Dudíkovej v právnej veci navrhovateľky Ing. D. Y. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v L. U. na X. ul. č. XX zastúpenej JUDr. Viktóriou Kerekešovou advokátkou so sídlom v Rožňave na Šafárikovej ul. č. 71 a jej manžela Z. Y. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v E. na L. ul. č. XX zastúpeného JUDr. Hedvigou Gallovou advokátkou so sídlom v Bratislave na Račianskej ul. č. 66 v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletým deťom Z. Y. nar. XX.X.XXXX a D. Y. nar. XX.X.XXXX zastúpeným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Rožňava z 29.11.2019 č.k. 12P 7/2019-147 v spojení s dopĺňacím rozsudkom z 16.4.2020 č.k. 12P 7/2019-340 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutých výrokoch o úprave styku a určení výživného pre maloleté deti na čas po rozvode.

Zrušuje rozsudok v súvisiacom výroku o dlžnom výživnom za obdobie od 8.10.2019 do 29.11.2019.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom v spojení s dopĺňacím rozsudkom rozviedol manželstvo navrhovateľky a jej manžela. Na čas po rozvode zveril maloleté deti Z. a D. do osobnej starostlivosti matky. Upravil styk otca s maloletými deťmi tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý páry týždeň v kalendárnom roku v sobotu od 14.00 hod. do 17.00 hod. za prítomnosti matky maloletých detí tak, že si ich prevezme aj odovzdá v mieste ich trvalého bydliska na adrese X. XX, L. U.. Matke uložil povinnosť deti na styk s otcom riadne a včas pripraviť a otcovi uložil povinnosť dodržiavať stanovené hodiny styku. Otca zaviazal prispievať na výživu mal. Z. sumou 180 € mesačne a mal. D. 120 € mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca k rukám matky maloletých detí. Zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Galanta č.k. 22P 130/2019-51 z 27.8.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 25CoP 60/2019-99 z 8.10.2019, ktorým bol otec maloletých detí povinný prispievať na výživu mal. D. výživným vo výške 80 € a na mal. Z. výživným vo výške 80 € mesačne. Dlžné výživné za obdobie od 8.10.2019 do 29.11.2019 v sume 200 € povolil otcovi splácať v mesačných splátkach vo výške 50 € spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. Rodičom uložil povinnosť podrobiť sa sociálnemu a inému odbornému poradenstvu v trvaní 6 mesiacov na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Šaľa, P. Pázmaňa 52/21. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku proti výrokom o úprave styku a určení výživného na čas po rozvode podal v zákonnej lehote odvolanie manžel (ďalej „otec“) z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm.d/, f/ a h/ CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP a navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že upraví jeho styk s

maloletými deťmi každý párný týždeň v kalendárnom roku v piatok od 14.00 hod. do 17.00 hod. za prítomnosti matky detí a od 17.00 hod. upraví styk s mal. D. do nedele do 18.00 hod. tak, že obe deti prevezme aj odovzdá v mieste ich trvalého bydliska na adrese X. XX, L. U. a určí výživné pre mal. Z. 50 € mesačne a mal. D. 70 € mesačne, ktoré bude splatné vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca k rukám matky vopred, alternatívne navrhol rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie. Poukázal na čl. 8 Európskeho dohovoru o ľudských právach a čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa a uviedol, že od samého počiatku nesúhlasil s navrhovanou úpravou styku, ako ani s požadovanou výškou výživného. Uviedol, že matka detí sa dožadovala nariadenia neodkladného opatrenia ešte pred rozvodom ich manželstva návrhom podaným na Okresný súd Galanta, ktorým žiadala o zverenie detí do jej osobnej starostlivosti a úpravu styku každý týždeň v sobotu a nedeľu v čase 3 hodiny denne za jej prítomnosti, pričom uznesením z 27.8.2019 sp.zn. 22P 130/2019 súd návrh matky zamietol z dôvodu, že neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov, s ktorým rozhodnutím sa on stotožňuje. Uznesením Krajského súdu v Trnave z 8.10.2019 sp.zn. 25CoP 60/2019 bolo uvedené rozhodnutie zmenené a odvolací súd neodkladným opatrením zveril obe deti do osobnej starostlivosti matky, jeho zaviazal prispievať na ich výživu po 80 € mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky a zároveň odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí návrhu matky na úpravu styku. Vo vzťahu k napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku o úprave styku má za to, že súd bez akéhokoľvek náležitého zistenia skutkového stavu rozhodol o úprave styku predčasne. Matka detí riadne neodôvodnila svoj návrh, aby sa mohol stretávať s deťmi každý párný týždeň v kalendárnom roku v sobotu od 14.00 hod. do 17.00 hod. za jej prítomnosti a nepreukázala dôvody, na základe ktorých by mal styk prebiehať len za jej prítomnosti. Uviedla len, že mal. Z. je ešte kojený a že obe deti sú nízkeho veku, žijú s ňou v spoločnej domácnosti. Tieto skutočnosti by v žiadnom prípade nemali byť prekážkou toho, aby sa mohol počas určitej doby stretávať s mal. Z. aj bez prítomnosti matky, tak ako to uviedol na pojednávaní, teda že v čase príchodu pre mal. D. každý druhý týždeň v mesiaci v piatok a v čase, keď mal. D. dovezie späť každý druhý týždeň v mesiaci v nedeľu. Nemôže súhlasiť s tým, aby sa s mal. D., ktorý má už 3,5 roka nemohol stretávať bez prítomnosti matky a už vôbec nechápe, z akého dôvodu by mal. D. nemohol s ním stráviť každý druhý víkend v jeho rodičovskom dome, kde žil 3 roky a má k tomu prostrediu vytvorenú citovú väzbu. Toto rozhodnutie je pre neho absolútne nepochopiteľné, pretože od narodenia pomáhal pri výchove detí, s oboma synmi má veľmi dobrý citový vzťah, deti ho majú radi napriek tomu, že už niekoľko mesiacov žijú oddelene a sú pod neustálym vplyvom matky. Inú možnosť nemal, ako pristúpiť na autoritatívnu podmienku matky detí, že sa s nimi bude stretávať iba v jej prítomnosti, pretože v opačnom prípade by mu neumožnila ich ani len vidieť. Matka detí si stále viac nárokuje neprijateľné podmienky ohľadne stretávania sa s deťmi, snaží sa ovplyvňovať vnímanie detí smerom k nemu napriek tomu, že deti majú k nemu vytvorený silný citový vzťah. Je milujúci otec a chce sa plnohodnotne venovať výchove svojich detí, nechce byť len víkendovým oteckom s možnosťou stráviť so svojimi deťmi 3 hodiny v obchodnom centre v Nitre za prítomnosti matky s jediným cieľom matky určiť mu, čo všetko im treba nakúpiť. Domnieva sa, že súd náležite nezistil skutkový stav veci, napríklad aj osobným šetrením jeho rodinných, sociálnych a bytových pomerov, keďže kolízny opatrovník upustil od obhliadky jeho bytových priestorov a urobil s ním iba pohovor na úrade. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uvádza, že otec sa javí súdu ako ľahkovážny a neschopný zodpovedne pristupovať jednak k manželským povinnostiam a rovnako k výchove a starostlivosti o maloleté deti. Táto argumentácia je nevhodná, pretože počas spolužitia s matkou sa o rodinu riadne staral, a to osobnou starostlivosťou a finančnou podporou, keď si svoju výplatu nechával vyplácať na účet manželky a ponechal jej 100 % dispozície s týmto účtom, pričom jeho mzda bola v tom čase 640 €. Matka teda mala možnosť tieto finančné prostriedky využívať na výživu detí a z tejto sumy mať aj úspory do budúcnosti. Práve z toho dôvodu prispieval na výživu detí v sume 60 € mesačne, pretože pokiaľ by neprispieval, matka by na neho podala trestné oznámenie. Matka je ambiciózna, autoritatívna osobnosť, ktorá sa nedokáže kultivovane správať, je výbušnej povahy, musí mať stále posledné slovo a nepripúšťa žiadne kompromisy, pričom ich rozchod zneužíva na zničenie vzťahu detí k otcovi, dokonca ich využíva ako prostriedok na jeho potrestanie. Tomuto nasvedčuje aj jej konanie, keď predkladá zoznam exekučných konaní z Centrálného registra exekúcií. Podotýka, že exekučné konania vedené u exekútora JUDr. Kočího sú už zo zákona zastavené, pretože išlo o pokuty za dopravné priestupky a v rámci uplynutia prekluzívnej lehoty sú zastavené. Obdobne aj ostatné exekučné konania uvádzané v Centrálnom registri exekúcií sú už ukončené, avšak z neznámych dôvodov sa naďalej uvádzajú v centrálnej evidencii. Matka v návrhu neuvádzala pravdu ohľadom jej nevedomosti o exekučných konaniach, čoho dôkazom je skutočnosť, že každý mesiac disponovala s jeho výplatom a vedela, že jeho čistá mzda v tom čase bola 830 €, z ktorej mal pravidelné exekučné zrážky 260 € a rovnako neuvádzala pravdu ohľadne neustálych pretrvávajúcich hádok z dôvodu, že zatajil podmienkové

odsúdenie, nakoľko manželstvo uzavreli 9.5.2017, pričom podmienené odsúdenie bolo z 21.1.2015 a 4 mesiace po svadbe bolo vydané uznesenie o jeho osvedčení 22.9.2017. Od tejto doby sa o tejto skutočnosti už nikdy nerozprávali. Matka neuvádza pravdu ani ohľadne jeho starostlivosti o deti, pretože s ich výchovou jej od samého počiatku pomáhal a s deťmi má vytvorený silný citový vzťah. Deti v jeho prítomnosti nikdy neplakali, neublížil im, práve naopak, s mal. D. bol hospitalizovaný ako sprievodca 2 dni, keď mal akútny zápal hltana.

3. Vo vzťahu k výživnému namieta matkou prezentované minimálne výdavky v sume 640 € na deti, nakoľko všetky náklady na bývanie, stravu a podobne uhrádzali spoločne, a preto má presný prehľad, čo koľko stojí a aké sú mesačné výdavky na stravu, hygienu a podobne. Súdom určená výška výživného je pre neho likvidačná, pretože pri jeho príjme 1.000 € mesačne po zrazení exekučných zrážok vo výške 447,14 € a úhrade výživného 300 € by mu na živobytie ostala suma len cca 250 €. Nie je podľa neho možné spravodlivo od neho požadovať, aby takto živoril na úkor svojich detí vo veku 3,5 a 1,5 roka. Podľa neho výdavky na obe deti mesačne neprekračujú sumu 100 €, čo napokon uvádzala aj matka detí, keď uviedla výdavky za obdobie od augusta do novembra 2019 súhrnne v priemernej sume 615,87 €, pričom najväčšou položkou bola suma za kočík 233,17 €, teda matka vyčíslila výdavky cca 370 €, čo činí 95 € mesačne. Navyše kočík údajne odkúpila od svojej sestry. Má za to, že súd prvej inštancie sa bez náležitého odôvodnenia priklonil jednoznačne k tvrdeniam matky detí, ktorá však nijako neosvedčila ich pravosť. Zároveň poukázal na to, že matka sa odsťahovala do vzdialenosti 265 km od jeho bydliska, a preto je cesta tam a späť 7 hodín, ani napriek tomu mu neumožnila stretávanie sa s deťmi s odôvodnením, že sú choré a podobne. Rodičia matky ho nepustili ani k bráne a slovne sa mu vyhrážali. Tieto návštevy detí sú pre neho ponížujúce a plné stresu, pričom až následne po niekoľkých neúspešných návštevách sa mu podarilo presvedčiť matku, aby sa mohli stretnúť v obchodnom centre v Nitre, avšak aj na tieto stretnutia sa matka s deťmi dostavila v sprievode svojich rodičov.

4. Navrhovateľka (ďalej „matka“) vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný, pričom podľa jej názoru nie sú naplnené odvolacie dôvody uvádzané odvolateľom, napadnutý rozsudok neporušuje čl. 8 Európskeho dohovoru o ľudských právach ani čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, preto ho navrhuje ako vecne správny potvrdiť. Vo vzťahu k výroku o úprave styku uviedla, že napadnutý rozsudok odzrkadľuje doteraz realizované styky otca s deťmi, na ktoré otec neprišiel ešte ani raz včas podľa ich dohody, častokrát návštevy trvali len niekoľko minút a keď boli deti choré a nemohli ísť von, otec odmietol vojsť do domu, kde sa deti nachádzali. Väčšinou prichádzal v sprievode svojich rodičov a pri jednej príležitosti v sprievode brata s partnerkou. Otec svoj záujem o deti iba verbalizuje, ale v skutočnosti od 17.11.2019 do 4.1.2020 za deťmi nebol ani raz napriek tomu, že sa s ňou na styku dohodol. Vždy si našiel zámienku, prečo sa dostaviť nemohol. Po 17. novembri chcel prísť po Vianociach, konkrétne 29.12.2019, pričom jej dal vedieť 28.12.2019 napriek tomu, že ho vyzývala, aby svoj záujem o návštevu detí prejavil skôr, nakoniec si všetko zariadila tak, aby mohol prísť 29.12.2019 ako chcel, otec však neprišiel so zámienkou, že rozobral auto a nemá ako prísť. Na druhý deň napísal, že príde 30.12.2019, pričom jej to oznámil o 19.00 hod., na čo ona reagovala ráno 30.12.2019, že môže prísť. Opäť si našiel zámienku, že mu dala vedieť neskoro. Opätovne mu dala náhradný termín 4.1.2020, kedy jej počas cesty do bydliska detí nariadil, aby prišla do Obchodného centra Mlyny v Nitre, že si prevezme deti tam. S týmto však nesúhlasila a to aj vzhľadom na otcom uvádzané skutočnosti v odvolaní, keď klamal, že ho núti chodiť do Obchodného centra Mlyny a kupovať tam deťom veci s tým, že doposiaľ ešte ani raz v OC Mlyny neboli. Otcovi však povedala, že deti budú pripravené a keď príde, dohodnú sa, kam pôjdu. Otec prišiel v sprievode starého otca detí z jeho strany a za prítomnosti príslušníkov polície s tým, že mu údajne odmieta deti dať. Celú situáciu zbytočne vyhocoval okrem otca aj starý otec a keďže otec nemal pri sebe ani súdne rozhodnutie, ona polícii predložila súdne rozhodnutie, ukázala im SMS správy a uviedla, že tvrdenia otca sú nepravdivé. Otec nahnevane odovzdal deťom hračky, bol s nimi približne minútu a odišiel. Otcovi ponúkla, že môžu sa ísť prejsť do parku, kde mal. D. chodí veľmi rád alebo sa môžu ísť hore hrať, čo otec odmietol. Absurdné tiež bolo, že otec prišiel pre deti bez autosedačiek napriek tomu, že ich chcel zobrať do Obchodného centra Mlyny. Domnieva sa, že jej prítomnosť pri styku otca s deťmi je nevyhnutná. Otec ešte ani raz nezostal s oboma deťmi cez noc sám. Odmieta ich uspávať, aj v minulosti jej pomohol s uspávaním mal. D. tak, že mu zapol televízor, pri ktorom on sám zaspal a mal. D. pozeral do noci televíziu. Nevie si predstaviť akoby otec zaopatril dve maloleté deti počas každého druhého víkend, najmä nie v tomto období, keď sú na neho citovo naviazané a počas spánku vyžadujú jej prítomnosť. Navyše je otec výbušný a neznaša detský plač. Keď deti plakali, stále odišiel preč. Otec tiež mal. D. nevhodne ovplyvňuje, keď mu uvádza nepravdivé skutočnosti a osočuje ju, ako aj jej rodičov, čo usudzuje

zo správania sa mal. D., ktorý bol s otcom chvíľu osamote počas výstavy na Agrokomplexe a keď sa vrátil, bol zmätený, plakal a nevedel vysvetliť, prečo mu povedali, že sa má zle správať k matke a k dedkovi zo strany matky. Nehoráznym klamstvom je tvrdenie otca, že ho do domu nevpustia jej rodičia, nakoľko dom je postavený tak, že s jej rodičmi sa otec pri návšteve detí nestretne. Má za to, že skutkový stav bol náležite zistený výpoveďami oboch rodičov, množstvom listinných dôkazov, predloženými SMS správami, ktoré potvrdzovali jej tvrdenia, správami ÚPSVaR Šaľa a ÚPSVaR Rožňava a podobne. Svoj návrh na úpravu styku otca s deťmi odôvodnila práve útlým vekom detí, najmä mal. Z., ktorý je ešte kojenný, nechotou detí stretávať sa s otcom bez jej prítomnosti, nevhodnosťou cestovania cca 530 km, ktoré je náročné aj pre dospelého človeka, nevhodnosťou delenia detí, ktoré sú na seba naviazané a nechcú byť jeden bez druhého, ako aj negatívnymi spomienkami mal. D. na domácnosť na E., kde bol dvakrát pohryzený psami. Pokiaľ otec opakovane poukazuje na svoju starostlivosť o deti počas hospitalizácie mal. D. v nemocnici, zabudol uviesť, že v tom čase nemal na výber, nakoľko ona bola krátko po pôrode ich druhého syna Z.. Naopak, pravidlom bolo, že otec starostlivosť o deti nezvládal a ani sa nijako nesnažil naučiť sa starostlivosti o deti a k vytvoreniu si bližšieho vzťahu k deťom. Ani v súčasnosti, keď prichádza za deťmi sa dlho pri nich nezdrží, akoby nevedel, čo s nimi, ako sa s nimi hrať. Obvykle sa s nimi len fotí alebo prichádza s členmi rodiny, ktorí sa o deti viac zaujímajú ako on sám. Momentálne nadobúda dojem, že otec sa už o mal. Z. prestáva zaujímať, nakoľko keď s ňou telefonuje cez Messenger, pýta sa len na mal. D.. Zároveň nechápe neustále klamanie otca detí, keď klame už aj v úplných maličkostiach, kedy to vôbec nie je nevyhnutné. Naposledy 17.11.2019 uviedol v správach cez Messenger, že mešká na styk s deťmi kvôli dopravnej nehode v Plešivci. Túto informáciu si overila u riaditeľa OO PZ Plešivec, ktorý je potvrdil, že v tom čase žiadna havária v Plešivci nebola. Možno povedať, že súd prvej inštancie sa ešte pomerne zmierlivým spôsobom vyjadril o ľahkovážnosti a neschopnosti otca zodpovedne pristupovať k manželským povinnostiam, ako aj k výchove a starostlivosti o deti. Súd zjavne vychádzal nielen z jej vyjadrení, ale aj vyjadrení otca na súdnom pojednávaní, ktorý potvrdil, že jej nepovedal ani o svojom podmienenom odsúdení ani o exekúciách, ktoré sú voči nemu vedené. Taktiež potvrdil, že v určitých mesiacoch nezaplatil žiadne výživné alebo len výživné v minimálnom rozsahu a nebol ochotný modifikovať svoj návrh vzhľadom na záujem a potreby detí v tak útlom veku ani na odporúčanie kolízneho opatrovníka. Pripúšťa, že otec prispieval svojou výplatom do domácnosti, avšak jeho výplata bola neustále nižšia ako v pracovnej zmluve. Otec sa vyhováral na to, že mu to zle vypočítali a podobne. Výplatné pásky skrýval, takže ona nemala vedomosť o exekučných zrážkach. Dozvedela sa o nich náhodou, keď si prečítala pipajúcu SMS správu a následne si dala vyhotoviť výpis z Centrálného registra exekúcií. Dnes už rozumie aj tomu, prečo autá, ktoré otec užíva, nevlastní, prečo mal mobilný telefón vybraný na jej meno, prečo nemá vlastný účet a výživné posielali starí rodičia. Vzhľadom na príjmy, ktoré mu chodili na účet, si zjavne vytvárať úspory nemohla. Absolútne nehoráznym tvrdením je to, že si kočík mala zadovážiť od svojej sestry, pričom jej sestra je doposiaľ bezdenná. Poukazuje tiež na rozpor v tvrdeniach otca, keď uvádza, že exekučné konania boli ukončené, avšak na druhej strane sa odvoláva na exekučné zrážky vo výške 447,14 €. Zdôrazňuje, že výživné pre maloleté deti je prednostnou pohľadávkou a otec je povinný výživné na maloleté deti uhrádzať prioritne pred ostatnými výdavkami. Potom, čo odišla zo spoločnej domácnosti, otec si dával vyplácať mzdu na ruku, pričom jeho majetkové pomery sa nijako nezmenili a tvrdí, že nedokáže na výživu detí prispievať, i keď v období, keď žili v spoločnej domácnosti, musel prispievať tak na jej výživu, ako aj výživu maloletých detí. Z predloženej komunikácie, ktorú prikladá k vyjadreniu jednoznačne vyplýva, že otcovi umožňuje stretnúť sa s maloletými deťmi, dokonca mu poskytuje aj náhradné termíny, keď sa nedostaví, avšak otec zámerne vyvoláva situácie, v ktorých deť predtým, ako chce navštíviť deti ju žiada o umožnenie stykov, aby zrušila naplánovaný program s deťmi. Viackrát ho žiadala, aby jej dal vedieť skôr, kedy chce prísť navštíviť deti, avšak túto jej prosbu ignoruje. Tvrdenia otca o jej pomste alebo preferencii jej osoby pred otcom považuje len za prejav zraneného ega otca detí, ktorý nevie zniesť, že od neho odišla, že od neho žiada výživné pre deti, že by mal niečo plniť tak, ako to ona navrhla bez ohľadu na to, že tieto povinnosti má určené súdnym rozhodnutím. Okrem doposiaľ predložených dôkazov predkladá aj aktuálny stav výdavkov na maloleté deti, doklad o úhrade výživného otcom v mesiaci december, správu z ÚPSVaR Šaľa zo 7.1.2020, výpis z Centrálného registra exekúcií k 15.1.2020, ako aj aktualizovaný prehľad o stretnutiach otca s deťmi. Zároveň predložila návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný na Okresný súd Galanta 2.8.2019, uznesenie Krajského súdu v Trnave z 8.10.2019 č.k. 25CoP 60/2019-99.

5. Otec v odvolacej replike uviedol, že v plnom rozsahu trvá na podanom odvolaní, v ktorom podrobne rozpísal šikanózný postoj matky detí, ktorý pretrváva naďalej. Matka aj naďalej direktívne určuje podmienky styku s deťmi, neumožňuje mu stretávanie sa s deťmi a snaží sa o to, aby sa deti od

neho čo najviac odcudzili. K uvedenému pripája Facebookovú komunikáciu s matkou detí, z ktorej je zrejmé, akým spôsobom manipuluje deti. Od 17.11.2019 nemal možnosť stretnúť sa so svojimi deťmi, pretože mu matka so svojimi rodinnými príslušníkmi neumožní deti vidieť, dokonca ani počas vianočných sviatkov nemal umožnené deťom odovzdať vianočné darčeky a stráviť s nimi pár hodín. Deti nechce vystavovať stresovým situáciám a neuchyľuje sa k násilnostiam a vulgarizmom ani po tak dlhej ceste, práve naopak, hádky a násilnosti sa snažia vyvolať rodinní príslušníci matky, najmä jej otec. Matka má neustále výhovorky, prečo neumožní stretávanie sa s deťmi, a to ochorenia, rodinné výlety a podobne, pričom mu direktívne určuje čas a miesto stretnutia v takých termínoch, ktoré mu nevyhovujú.

6. Matka v odvolacej duplike uviedla, že vyjadrenie otca detí ju značne pobúrilo s poukazom na doposiaľ predložené listinné dôkazy, pričom predkladá súdu aj ďalšie listinné dôkazy, ktoré tvrdenia otca jednoznačne vyvracajú. Otec detí svoje klamlivé tvrdenia povýšil na novú úroveň, pričom v súčasnosti sa snaží o intenzívnu komunikáciu cez portál Messenger, v ktorej jej podsúva skutočnosti tak, aby mu boli v súdnom konaní na prospech. Aby nebola obviňovaná z neochoty komunikovať, trpezlivo a vecne na tieto šikanózne správy reaguje, hoci je to pre ňu vzhľadom na obsah správ a ich rozsah značne vyčerpávajúce. Tieto správy predkladá ako dôkaz. Je absurdné, aby sa otec na jednej strane dožadoval styku s deťmi, ktoré mu ona aj potvrdí, tieto nevyužíval pod rôznymi výhovorkami a následne ju obviňoval, že mu styk s deťmi neumožňuje. Napriek operácii, ktorú mal. D. podstúpil a o ktorej bol otec podrobne informovaný, od 20.1.2020 deti nenavštívil, hoci mal dokonca aj pracovnú cestu okolo ich trvalého bydliska a jej súhlas s návštevou detí. V tejto situácii je pre ňu nepochopiteľné, prečo ju na jednej strane očierňuje a na druhej strane o deti reálny záujem neprejavuje. K styku 17.11.2019 sa už v predchádzajúcom vyjadrení zmienila. Návštevy sa neuskutočnili jedine z dôvodov na strane otca. Prejav otca o akýchsi násilnostiach voči nemu zo strany jej rodičov považuje za simulované, aby deti nemusel navštevovať v ich bydlisku a aby ju ešte viac finančne zaťažil, najmä v kontexte, že v súčasnosti prispievajú na výživu detí jej rodičia, pretože otec naďalej ignoruje predbežne vykonateľné rozhodnutie o výživnom. Predstava otca o úprave jeho rodičovských práv a povinností na čas po rozvoze je v súčasnosti nezrelá a nezrklá vek, potreby a záujem maloletých detí. Navrhuje napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. K vyjadreniu predložila aktualizovaný rozpis uskutočnených a neuskutočnených návštev otca, ako aj komunikáciu cez Messenger.

7. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

8. Výroky rozsudku v spojení s dopĺňacím rozsudkom o rozvoze manželstva navrhovateľky a jej manžela, zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti matky, zrušení neodkladného opatrenia, uložení povinnosti rodičom podrobiť sa sociálnemu a inému odbornému poradenstvu, ako aj trovách konania účastníkov neboli odvolaním napadnuté, nadobudli právoplatnosť, preto neboli predmetom preskúmania v odvolacom konaní.

9. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s dopĺňacím rozsudkom v napadnutých výrokoch o výživnom a úprave styku otca s maloletými deťmi na čas po rozvoze, ako aj súvisiacom výroku o dlžnom výživnom spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a vo vzťahu k výrokom o výživnom a úprave styku dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine a zákonne vo veci rozhodol, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku v týchto výrokoch presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje.

12. Na doplnenie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia odvolací súd dodáva, že zo zákonných ustanovení citovaných v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie týkajúcich sa určovania rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k deťom vyplýva, že kritériami určovania rozsahu výživného sú popri odôvodnených potrebách dieťaťa aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov. Pri určovaní konkrétneho rozsahu výživného je preto potrebné vychádzať predovšetkým z toho, aká peňažná suma mesačne je potrebná na úhradu odôvodnených potrieb dieťaťa, pričom medzi tieto potreby patria výživa vo vlastnom zmysle slova, hmotné potreby ako sú šatstvo, bielizeň, náklady na bývanie, ako aj potreby súvisiace s rozširovaním a prehĺbovaním vzdelania dieťaťa, rozvojom jeho záujmov, prípravou na budúce povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby, t.j. všetky nevyhnutné potreby, ktoré vyžaduje život kultúrneho človeka v súčasnosti. Miera týchto potrieb je odstupňovaná a závisí predovšetkým od veku dieťaťa, jeho zdravotného stavu, pričom ak to možnosti a schopnosti rodičov dovoľujú, má výživné zabezpečovať primeraný podiel na výhodách, ktoré dovoľujú možnosti rodičov. Odôvodnené potreby detí v rovnakom veku a na rovnakom stupni školskej dochádzky sú spravidla rovnaké, pokiaľ nie sú v určitom konkrétnom prípade zvýšené v dôsledku zhoršeného zdravotného stavu, finančne náročnej záujmovej alebo športovej činnosti, prípadne ak rozumové schopnosti dieťaťa odôvodňujú nadštandardné vzdelávanie dieťaťa, pričom ide o všeobecne známu skutočnosť, ktorú nie je potrebné osobitne dokazovať. Dokazovať je potrebné len nadštandardné výdavky, resp. potreby dieťaťa, ktoré vybočujú z rámca potrieb iných detí v rovnakom veku. Pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti je súd povinný prihliadať aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Na strane povinných, rodičov dieťaťa, súd zisťuje ich reálne príjmy, celkové majetkové pomery, nevyhnutné životné náklady a prihliada aj na ich ďalšie zákonné vyživovacie povinnosti. Vychádzajúc z uvedených úvah je potrebné zdôrazniť, že výživné nie je možné určovať mechanickým výpočtom.

13. Odvolací súd dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvej inštancie, že určené výživné zodpovedá zákonným kritériám určovania rozsahu výživného s prihliadnutím na príjem otca vo výške 1.007 € mesačne a príjem matky, ktorý tvorí rodičovský príspevok 220,70 € mesačne doplnený rodinnými prídavkami v sume 48,68 €, z ktorého môže matka uspokojovať odôvodnené potreby len v minimálnom rozsahu za súčasného plnenia jej vyživovacej povinnosti, predovšetkým osobnou starostlivosťou o deti v útľom veku. V súlade s ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine nebolo možné prihliadať na exekučné zrážky vykonávané z príjmu otca v sume 447,00 €, nakoľko výživné pre maloleté deti je prednostnou pohľadávkou a exekučné zrážky nie je možné považovať za nevyhnutný výdavok, ktorý by mal prednosť pred plnením zákonnej vyživovacej povinnosti k deťom, ktoré nie sú schopné samé sa živiť. Vo vzťahu k odvolacej argumentácii otca je potrebné podotknúť, že je výrazne rozporná, keď na jednej strane tvrdí, že odôvodnené potreby maloletých detí sú podstatne nižšie, nakoľko ich v minulosti uhrádzal on resp. spolu s matkou detí, teda má vedomosť o ich rozsahu, keď ďalej tvrdí, že jeho mzda bola poukazovaná na účet matky detí, s ktorou hospodárila samostatne. Ďalej tvrdí, že exekúcie voči nemu sú už zastavené, ale zároveň poukazuje na exekučné zrážky, po úhrade ktorých spolu s určeným výživným mu ostane na živobytie len 250 €, čo by znamenalo, že bude živorit' na úkor svojich detí. Napokon matka v priebehu konania na súde prvej inštancie prezentovala odôvodnené potreby detí v rozsahu zodpovedajúcom veku maloletých detí, ktoré sú mierne zvýšené v dôsledku ich zhoršeného zdravotného stavu. Pre úplnosť je potrebné dodať, že matkou vyčíslené náklady na zabezpečenie starostlivosti o deti vo výške 615,87 € boli priemerné mesačné, nie za 4 mesiace ako sa domnieva otec, nakoľko náklady za august 2019 vyčísliť na 421,68 €, september 2019 vrátane kúpy kočíka 915,20 €, v októbri 2019 497,63 €, v novembri 2019 448 €. Odvolací súd takto dospel k záveru, že súdom určené výživné zodpovedá zákonným kritériám určovania rozsahu výživného rodičov k deťom s poukazom na to, že matka pri určenom výživnom 300 € spolu so svojim príjmom tvoriacim rodičovský príspevok 220,70 € doplneným rodinnými prídavkami 48,68 € má k dispozícii 569,38 €, teda na jednu osobu 189,79 €, oproti otcovi, ktorému ešte aj po exekučných zrážkach, ako sám tvrdí, ostáva na úhradu jeho potrieb 250 €, preto rozsudok v tejto časti ako vecne správny potvrdil.

14. Odvolací súd sa stotožnil aj s rozhodnutím súdu prvej inštancie o úprave styku otca s maloletými deťmi na čas po rozvoze, pričom považuje za potrebné zdôrazniť, že v súlade s čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa je pre akékoľvek rozhodnutie súdu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, teda aj o úprave styku, podstatným posúdenie najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa, pričom nejde o otázku skutkovú, ale o právne posúdenie veci s tým, že záujem dieťaťa nie je možné zamieňať so subjektívnymi predstavami rodičov o ich realizácii výchovného pôsobenia, teda s ich predstavou o výkone rodičovských práv a povinností. Najlepší záujem maloletého dieťaťa je potrebné posudzovať individuálne s ohľadom na špecifickú situáciu, v ktorej sa konkrétne dieťa nachádza, čo nepochybne vyplýva i z čl. 5 základných

zásad Zákona o rodine, ktorý stanovuje kritériá pri posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa, ktorými sú zohľadnenie najmä úrovne starostlivosti o dieťa, bezpečia dieťaťa ako aj bezpečia a stability prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, ochrany dôstojnosti ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, okolností, ktoré súvisia so zdravotným stavom alebo zdravotným postihnutím dieťaťa, ohrozením vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a zásahmi do jeho duševnej, telesnej a citovej integrity osobou, ktorá je dieťaťu blízkou, podmienok na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, názorov dieťaťa a jeho možného vystavenia konfliktu lojality a následnému pocitu viny, podmienok na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, súrodencami a inými blízkymi osobami, využitia možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností. Súd takto komplexne vyhodnocuje aktuálne pomery dieťaťa a rodičov, zohľadňuje vek dieťaťa, jeho zdravotný stav, prípadne školskú dochádzku, mimoškolskú činnosť, vzdialenosť bydlísk rodičov, pracovné zaťaženie rodičov, výchovné pôsobenie rodičov na dieťa, ich vzájomný vzťah a podobne tak, aby aj z týchto aspektov bol určený styk úspešne realizovateľný.

15. V tomto prejednávacom prípade súd prvej inštancie dostatočne a individuálne zohľadnil existujúce pomery maloletých detí, ako aj ich rodičov, keď zohľadnil ich útlý vek, ich denný režim, ako aj doposiaľ realizovaný styk otca s deťmi, ktorý ako vyplýva z vykonaného dokazovania, predovšetkým z elektronickej korešpondencie medzi rodičmi predloženej už v priebehu konania na súde prvej inštancie, zjavne nebol spôsobený snahou matky obmedzovať styk detí s otcom. K odvolacej argumentácii otca je potrebné dodať, že jeho predstavy o realizácii styku s deťmi zjavne nesledujú aktuálny vek maloletých detí, pre ktorý je charakteristická fyzická aj psychická naviazanosť na základnú vzťahovú osobu, ktorou je v tomto veku pre maloleté deti matka, rovnako vzájomnú citovú naviazanosť medzi súrodencami, kedy rozdielna úprava styku s tým ktorým dieťaťom môže v psychickom prežívaní detí vyvolať zmätok, či pocit uprednostňovania toho ktorého dieťaťa rodičom. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že úprava styku rodiča s dieťaťom, ktoré je v útlom veku, musí okrem zohľadnenia psychickej a fyzickej závislosti dieťaťa na matke zohľadňovať aj osobnostný vývin dieťaťa, v ktorom veku je pre dieťa vhodné stykať sa s druhým rodičom, teda v tomto prípade s otcom, v čo najčastejších intervaloch, avšak s trvaním stretnutí po kratšiu dobu. Naopak u detí vo vyššom veku, kedy dochádza k odpútaniu sa od základnej vzťahovej osoby, je vhodná úprava styku v nižšej frekvencii a v dlhšom trvaní, čo umožňuje i rodičovi, ktorý nezabezpečuje výlučnú osobnú starostlivosť o dieťa, výchovne pôsobiť na dieťa a stráviť s ním polovicu voľného času dieťaťa, čo zodpovedá štandardnej úprave styku. Odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že upravený styk korešponduje individuálnym potrebám detí a aktuálne zisteným pomerom rodičov s dôrazom na skutočnosť, že doposiaľ sa styk otca s deťmi realizoval len v minimálnom rozsahu, preto otec nemôže mať doposiaľ dostatočne rozvinutú rodičovskú rolu, v dôsledku čoho nepozná všetky potreby maloletých detí v tak útlom veku a rovnako ani maloleté deti nie sú zvyknuté na starostlivosť otca, ktorú skutočnosť nemožno odvodiť ani od ním tvrdenej epizódy, keď v čase po narodení mladšieho syna Z. doprevádzal maloletého D. počas dvojdňovej hospitalizácie. Skúmanie bytových podmienok otca teda nemá žiaden podstatný význam pre zhodnotenie vhodnej formy úpravy styku, ktoré podmienky v končenom dôsledku neboli nikým v konaní spochybnované. Takto upravený styk zatiaľ za prítomnosti matky, ktorej prítomnosť však neznamená, že má zasahovať do priebehu styku otca s deťmi, prípadne určovať akékoľvek podmienky realizácie tohto styku, pretože má byť len osobou nápomocnou pri vytváraní si vzájomného vzťahu medzi deťmi a otcom, je potrebné považovať len za iniciačnú fázu, teda akési adaptačné obdobie, ktorého účelom je vytvorenie pravidelného návyku detí, zakomponovania otca do realizácie výchovného procesu detí a rozvinutie rodičovských zručností otca, po úspešnom zvládnutí ktorého sa môže styk otca s deťmi postupne rozširovať podľa aktuálnych potrieb a pomerov detí a rodičov, a to buď na základe ich vzájomnej dohody, ktorá má prednosť pred rozhodnutím súdu, alebo sa ktorýkoľvek z rodičov môže domáhať zmeny úpravy styku podaním na príslušný súd.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd potvrdil rozsudok aj vo výroku o úprave styku otca s maloletými deťmi na čas po rozvode ako vecne správny a súladný s najlepším záujmom maloletých detí.

17. Vo vzťahu k napadnutým výrokom o výživnom a úprave styku na čas po rozvode odvolací súd vo vzťahu k odvolacej argumentácii otca považuje za potrebné záverom dodať, že konanie o nariadenie neodkladného opatrenia vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti zásadne neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej vzhľadom na to, že účelom neodkladného opatrenia je rýchla a účinná úprava tých pomerov, kde existuje hrozba porušenia práv dieťaťa alebo jeho záujmov, pričom pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení súd vychádza len z tvrdení navrhovateľa a miery ním osvedčených tvrdení bez toho, aby sa

vykonávalo dokazovanie tak, ako je to v konaní vo veci samej. Podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je teda nevyhnutnosť bezodkladnej úpravy pomerov, ktorej posúdenie však nemá žiaden zásadný vplyv na konanie a rozhodnutie v merite veci, preto odvolaciemu súdu nie je zřejmý účel tejto argumentácie otca v tom smere, s čím sa stotožňoval a nestotožňoval v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia.

18. Podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak neboli splnené procesné podmienky.

19. Pokiaľ ide o súvisiaci výrok o dlžnom výživnom za obdobie od 8.10.2019 do 29.11.2019, ktoré súd vyčíslil na 200 € a ktoré povolil otcovi splácať v mesačných splátkach vo výške 50 € spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok, odvolací súd konštatuje, že v tejto časti konania neboli splnené procesné podmienky, za ktorých môže súd konať a rozhodnúť. Predmetom konania v tejto prejednávanej veci bol rozvod manželstva navrhovateľky a jej manžela a s tým so zákona spojené konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva. Podľa platnej právnej úpravy v tomto konaní teda nemôže súd rozhodovať o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas do právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva, teda rozhodovať o dlžnom výživnom, ktoré v dôsledku rozhodnutia o rozvode manželstva a úprave práve výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode ku dňu vyhlásenia rozsudku zjavne vzniknúť nemohlo, nakoľko úprava výkonu rodičovských práv a povinností sa viaže na moment nadobudnutia právoplatnosti rozsudku vo výroku o rozvode manželstva rodičov maloletých detí. Súd prvej inštancie síce správne zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Galanta, ktorým bol otec dočasne zaviazaný prispievať na výživu maloletých detí po 80 € mesačne na každé z nich, a to s poukazom na predbežnú vykonateľnosť rozsudku o výživnom vyplývajúcu z § 44 CMP, keďže odpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené (§363 CMP), avšak vychádzajúc z uvedeného neodkladného opatrenia, bezdôvodne vyčíslil dlžné výživné, ktoré otec na základe neodkladného opatrenia neuhrádzal riadne napriek tomu, že uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je samostatným exekučným titulom, ktoré plnenia sú vymožitelné v exekučnom konaní. Navyše súdu prvej inštancie nepochopiteľne unikla skutočnosť, že na Okresnom súde Galanta prebieha konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu, v ktorom konaní sa súd zjavne bude zaoberať určením výživného pre maloleté deti zo strany otca, keďže rozsudok o rozvode manželstva rodičov v tejto časti netvorí prekážku rozhodnutej veci vzhľadom na iný predmet konania, a to iné obdobie, za ktoré je potrebné výživné pre maloleté deti určiť. Z uvedeného je teda zřejmé, že v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu, Okresný súd Galanta rozhodne i o eventuálnom dlhu na výživnom od otca pre maloleté deti do právoplatnosti výroku rozsudku o rozvode manželstva rodičov detí. Vzhľadom na to, že v konaní o rozvod manželstva rodičov neboli splnené podmienky pre konanie o výživnom pre maloleté deti na čas do rozvodu a takýmto rozhodnutím súd zasiahol do právomocí Okresného súdu Galanta rozhodnúť v tejto časti, teda o výživnom pre maloleté deti na čas do rozvodu manželstva, ide o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania a vadu konania, ktorá mala za následok zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v tejto časti podľa ust. § 389 ods. 1 písm. a/ CSP bez potreby ďalej vo veci konať a rozhodnúť.

20. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).